

URLIKE- ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΚΡΗ ΠΤΕΡΥΓΑ

Μαρώ Τριανταφύλλου
12.05.2026

Η Ναταλία Γεωργοσοπούλου παρά την βραχεία παρουσία της στο θέατρο λόγω του νεαρού της ηλικίας της, έχει συνδέσει το όνομά της με λίγες αλλά δυνατές παραστάσεις (Αλμυρή Έρημος, Ο πόλεμος έχει πρόσωπο γυναίκας μαζί με την μοναδική Κάτια Γέρου, Σώμα Μήδεια, ενώ πήρε μέρος στην εμβληματική Ορέστεια του Τερζόπουλου). Φέτος έκανε μια εντυπωσιακή και εξαιρετικά δύσκολη επιλογή: έφερε στη σκηνή τα γράμματα της Ούρλικε Μάινχοφ.

Η Μάινχοφ συνελήφθη για την πολιτική της δραστηριότητα και κλείστηκε στα περίφημα "λευκά κελιά" της Γερμανίας, χώρους φυλάκισης με στέρηση των αισθητηριακών αντιλήψεων που σιγά-σιγά οδηγούν τον κρατούμενο στην παράνοια. Κατά τον εγκλεισμό της έγραψε, με προτροπή του δικηγόρου της, μια σειρά κειμένων, τα οποία έβγαζε παράνομα από τη φυλακή. Στα κείμενα αυτά καταγράφει την φρικτή εμπειρία της φυλάκισής, τις σκέψεις της, ασκεί πολιτική κριτική.

Το κείμενο αυτό έγινε η ύλη για την ομώνυμη παράσταση (δραματουργική επεξεργασία και σκηνοθεσία από την ομάδα Ν. Γεωργοσοπούλου, Φανή Βοβώνη, Σάββας Στρούμπος). Αρχικά σπαράγματα σκέψης, που λίγο-λίγο γίνονται ένας ορθολογικοποιημένος πολιτικός λόγος με ανάλυση και πρόταση, έδωσαν μια αντίστοιχη σκηνοθετική γραμμή. Η Γεωργοσοπούλου, ενσαρκώνει την Μάινχοφ, και ερμηνεύει αρχικά στραμμένη προς τα μέσα, σχεδόν ρουφά τον ίδιο το λόγο της για να τον αφήσει έπειτα να βγει κομματιαστά με πρώτον ακροατή τον εαυτό της. Όσο περνά η ώρα, η ερμηνεία παίρνει ρεαλιστικότερη χροιά, το σώμα παίρνει την απόσταση που πρέπει να έχει το κρίνον υποκείμενο από την κατάσταση για την οποία εκφέρει λόγο.

Πολύ σημαντική η ζωντανή παρουσία της βιολίστριας Φανής Βοβώνη, που με το βιολί της δεν σχολιάζει απλώς, οδηγεί τον θεατή σε σκιώδεις αλλά πολύτιμες ατραπούς κατανόησης. Ομολογουμένως μια πρόταση πολιτικού θεάτρου που συνδυάζει την κάθοδο σε μια κάθιδρη από τον εγκλεισμό ψυχή και το ψάξιμο σε ένα σημαντικό πολιτικό λόγο που παραμένει ζωντανός και αξιοπρόσεκτος.